

Sygn. akt: II AKa 130/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Alicja Bochenek (spr.)
Sędziowie	SSA Wojciech Kopczyński SSA Michał Marzec
Protokolant	Ewelina Polok

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Bielsko-Biała Południe Mateusza Wolnego

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2020 roku sprawy

A. B. s. B. i J., ur. (...) w P.

oskarżonego o czyn z art. 310 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej

z dnia 17 października 2018 roku, sygn. akt III K 96/18

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia oskarżonego A. B. od popełniania zarzucanego mu czynu z art. 310 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i kosztami postępowania za I i II instancję obciąża Skarb Państwa;
- na mocy art. 316 § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci falsyfikatów banknotów o nominale 200 PLN serii (...) w ilości 7 sztuk, o nominale 200 PLN serii (...) w ilości 6 sztuk, o nominale 200 PLN serii (...) w ilości 6 sztuk, o nominale 200 PLN serii (...) w ilości 7 sztuk oraz 6 sztuk banknotów o nominale 100 PLN serii (...), (...), (...), (...), (...), (...) - przechowywanych w depozycie Departamentu Emisyjno - Skarbcowego Narodowego Banku Polskiego w Warszawie;
- zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej) na rzecz adwokata M. S. – Kancelaria Adwokacka w B. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, tytułem obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu A. B. w postępowaniu odwoławczym.

SSA Wojciech Kopczyński SSA Alicja Bochenek SSA Michał Marzec

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 130/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej z dnia 17 października 2018 roku, sygn. akt III K 96/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	A. B.	wytworzenie przez oskarżonego 32 fałszyków banknotów złotych polskich, czyn zarzucony oskarżonemu w pkt 1 aktu oskarżenia, a następnie przypisany w punkcie 1` zaskarżonego wyroku	przeprowadzony z urzędu poprzez ujawnienie na rozprawie odwoławczej w trybie 405 § 3 pkt 3 k.p.k. w zw. 458 k.p.k. dowodów rzeczowych w postaci 6 fałszyków banknotów o nominale 100zł oraz 26 fałszyków banknotów o nominale 200 zł przechowywanych	k. 263 t. II

			dotychczas w depozycie NBP	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1. wytworzone przez oskarżonego 32 fałszyfikaty banknotów złotych polskich,	<p>przeprowadzony z urzędu poprzez ujawnienie na rozprawie odwoławczej w trybie 405 § 3 pkt 3 k.p.k. w zw. 458 k.p.k. dowodów rzeczowych w postaci</p> <p>6 fałszyfikatów banknotów o nominale 100zł oraz</p> <p>26 fałszyfikatów banknotów o nominale 200 zł przechowywanych dotychczas w depozycie NBP</p>	dowód ten nie został przeprowadzony przez Sąd I instancji podczas rozprawy głównej, a ma kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wynikające z konieczności bezpośredniego zapoznania się wytworzonymi przez oskarżonego 32 fałszyfikatami banknotów złotych polskich przez skład orzekający, które umożliwiają ocenę tych fałszyfikatów pod kątem wypełnienia znamion przypisanego oskarżonemu przestępstwa

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	1. naruszenie przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 k.p.k., polegające na dowolnej, a nie swobodnej ocenie dowodów z falsyfikatów 32 banknotów złotych polskich wytworzonych przez oskarżonego oraz wyjaśnień złożonych przez oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Podniesiony zarzut należało ocenić jako zasadny. Istotnie Sąd I instancji w sposób naruszający dyspozycję wyżej wskazanego przepisu postępowania przeprowadził analizę i ocenił dowód w postaci wytworzonych przez oskarżonego 32 falsyfikatów banknotów złotych polskich. Dokonując tej analizy i oceny, Sąd Okręgowy oparł się wyłącznie na dokumentacji fotograficznej dołączonej do protokołu oględzin (k. 25-31) oraz ekspertyzy przedmiotowych falsyfikatów przeprowadzonej przez Głównego Specjalistę Narodowego Banku Polskiego Departamentu Emisyjno - Skarbcowego, który we wnioskach ocenił stopień niebezpieczeństwa wytworzonych</p>		

przez oskarżonego falsyfikatorów jako "łatwy" (k. 35) lub "bardzo łatwy" (k. 36-39). Sąd Okręgowy - jak dowodzi lektura akt sprawy - nie zapoznał się bezpośrednio podczas rozprawy głównej z dowodami rzeczowymi w postaci wytworzonych przez oskarżonego falsyfikatorów banknotów, które przechowywane były począwszy od postępowania przygotowawczego w NBP. Natomiast bezpośredni kontakt z omawianymi dowodami rzeczowymi był kluczowy dla dokonania prawidłowej oceny zarówno przedmiotowych falsyfikatorów, jak i wyjaśnień oskarżonego oraz jego zachowania w kontekście przypisania mu zarzucanego czynu. Pamiętać należy, że bogate orzecznictwo Sądu Najwyższego, jak i sądów apelacyjnych wskazuje, że w tego rodzaju sytuacji procesowej z jaką mamy do czynienia w niniejszej sprawie - co również podkreślił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku kasacyjnego wydanego w niniejszej sprawie - w pierwszej kolejności ustalić należy, czy ze względu na stopień niebezpieczeństwa falsyfikatorów, uznanych przez eksperta NBP za "łatwy" lub "bardzo łatwy" doszło do podrobienia pieniędzy w warunkach umożliwiających puszczenie ich w obieg jako autentyczne. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, falsyfikaty banknotów wytworzone przez oskarżonego warunku tego nie spełniały. Nie jest bowiem możliwe, aby "banknoty" te zostały przez nawet niedoświadczonego człowieka, w normalnych okolicznościach, uznane za oryginalne. Dokonując tej oceny pamiętać należy, że przedmiotem ochrony czynu zabronionego z art. 310 k.k. jest niezakłócony i bezpieczny obrót pieniędzmi i

papierami wartościowymi. Zatem o podrobieniu pieniędzy możemy mówić dopiero wówczas, gdy wykonano taką imitację, że mogła ona uchodzić za oryginał. Sprawca musi bowiem obejmować swym zamiarem wytworzenie rzeczywistego falsyfikatu pieniądza, mającego stanowić substytut w obrocie finansowym, nie zaś rekwizytu przeznaczonego do innych, wymyślonych przez sprawcę zastosowań i zadań (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 10 lipca 2019r., II AKa 165/19). Natomiast - już nawet w ocenie Sądu I instancji, jak wynika z treści pisemnego uzasadnienia - "jakość wytworzonych przez oskarżonego falsyfikatów, była w istocie prymitywna. W protokole oględzin banknotów wskazano, że nie odpowiadają one wyglądem oryginalnym banknotom, widoczne są różnice w strukturze materiału, kolorystyce, odwzorowania na banknotach posiadają niewyraźne cyfry i litery, różnią się one między sobą wymiarami, widoczne są różnice, to jest przesunięcie nadruku pomiędzy awersem a rewersem (k.6). W ekspertyzach sporządzonych przez specjalistę NBP przyjęto, że stopień niebezpieczeństwa tych falsyfikatów był łatwy bądź bardzo łatwy (k. 35-39)" - k. 4 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Pomimo tak wysoce krytycznej oceny jakości przedmiotowych falsyfikatów, Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że "oskarżony przywiózł je ze sobą w dniu 13 listopada 2017 roku do B. na umówione spotkanie z domniemaną 14- latką" i miał "chęć puszczenia ich w obieg, to jest przekazania ich tej dziewczynie za usługi seksualne. Wręczenie tego rodzaju falsyfikatów banknotów osobie 14 letniej, z którą oskarżony w swoim mniemaniu umówił się w B., mogło

z uwagi na jej brak doświadczenia, obdarzenie oskarżonego zaufaniem, czy inne okoliczności towarzyszące tego rodzaju intymnemu spotkaniu, doprowadzić do przyjęcia tych banknotów i niezorientowania się od razu przez tę dziewczynę, że wręczono jej banknoty sfalszowane" - k. 7 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Cytowane powyżej argumenty Sądu Okręgowego aczkolwiek logiczne, muszą zostać ocenione jako nieuprawnione, bowiem pozostają w sprzeczności ze wszystkimi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Oskarżony w złożonych wyjaśnieniach podał całkowicie inny cel wydrukowania przez siebie omawianych falsyfikatów banknotów. Zaprezentowanej przez Sąd Okręgowy tezie przeczą także załączone do akt sprawy wydruki korespondencji mailowej i odpisy wiadomości sms-owych pomiędzy oskarżonym, a domniemaną 14 - latką, a także treść zeznań złożonych przez A. F. (która w rozmowach z oskarżonym podawała się za ową "14 latkę) zawartych w protokole ustnego zawiadomienia o przestępstwie (k. 80 -82, 144), w których wyżej wymieniona w sposób jednoznaczny wskazała, że: " ja od tego mężczyzny niczego nie oczekiwałam, nie mówiłam mu żeby za sex mi zapłacił lub mnie utrzymywał". Zatem, żaden dowód nie wskazuje na to, aby oskarżony wydrukował przedmiotowe falsyfikaty, aby nimi zapłacić "za sex" domniemanej 14 latce, jak to przyjął Sąd I instancji uzasadniając zamiar z jakim miał działać oskarżony w zakresie przypisanego mu przestępstwa. Tym samym nieuprawnionym była odmowa dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim wskazał na

powód wydrukowania falsyfikatów przedmiotowych banknotów, albowiem żaden przeprowadzony przez Sąd Okręgowy dowód nie obalił jego twierdzeń, a argumenty przytoczone przez Sąd na tę okoliczność stały w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. W związku z powyższym, brak jakichkolwiek podstaw dowodowych uzasadniających twierdzenie, że oskarżony wytworzył falsyfikaty banknotów złotych polskich po to, aby puścić je w obie, uiszczając nimi "14 latce zapłatę za usługi seksualne".

W świetle powyższej argumentacji, jako zasadny należało ocenić zarzut naruszenia przez Sąd dyspozycji art. 7 k.p.k., w zakresie w jakim zarzut ten podniósł obrońca oskarżonego.

Wniosek

- o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu
- alternatywny wniosek o uchylenie sprawy i przekazanie jej do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

W świetle wyżej zaprezentowanej argumentacji, wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu należało uznać za zasadny.

Niezasadny był natomiast alternatywny wniosek o uchylenie

sprawy i przekazanie jej do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji, bowiem Sąd Apelacyjny po uzupełnieniu materiału dowodowego dysponował pełnym materiałem dowodowym do merytorycznego rozpoznania sprawy. Tym samym, nie wystąpiły podstawy określone w art. 437 §2 k.p.k., pozwalające na to, aby zaskarżony wyrok uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania.

3.2.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku i mający istotny wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że:

- doszło do podrobienia w rozumieniu art. 310 § 1 k.k. środków pieniężnych w postaci banknotów o nominale 100 złotych i 200 złotych, podczas gdy stopień podobieństwa wytworzonych banknotów do oryginału jest na tyle mały, iż każdy człowiek, nawet niedoświadczony, w niesprzyjających warunkach pogodowych i oświetleniowych mógłby od razu przekonać się o nieprawdziwości wręzonego mu jako pieniądz przedmiotu, co potwierdzają okoliczności ich wytworzenia, na zwykłym papierze niepodlegającym ograniczeniom, natomiast stopień niebezpieczeństwa tych falsyfikatów był łatwy, bądź bardzo łatwy, wytworzone falsyfikaty nie zawierały żadnych zabezpieczeń, ich powierzchnia była mniejsza niż powierzchnia banknotów autentycznych, brak było numeracji pionowej, strona poprzednia była odwrócona w stosunku do strony odwrotnej o 180 stopni, a szata graficzna strony odwrotnej banknotu była przesunięta;

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

	<p>- oskarżony przewoził kopie banknotów w celu wprowadzenia ich do obrotu w rozumieniu art. 310 § 2 k.k. podczas, gdy jak wskazano wyżej, wprowadzenie ich do obrotu nie było możliwe, a ponadto oskarżony, jak wynika z jego spójnych i wiarygodnych wyjaśnień, nie miał zamiaru wprowadzenia banknotów do obiegu poprzez zapłatę za usługi seksualne, a jedynym celem ich wytworzenia była chęć posiadania rekwizytu, który wręczyłby napastnikowi podczas ewentualnej kolejnej napaści na jego osobę</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Podniesiony zarzut należało ocenić jako zasadny. W istocie, przeprowadzone przez Sąd odwoławczy oględziny wytworzonych przez oskarżonego fałszyfikatów banknotów, w połączeniu w wykonaną przez biegłego ekspertyzą, prowadzą do nieodpartego wniosku, że z uwagi na sposób wykonania tychże fałszyfikatów, brak staranności przy wykonywaniu nawet czynności technicznych, jak chociażby nierówne ich wydrukowanie i przycięcie, a nadto różniący ich kolor od banknotów autentycznych, papier na którym zostały wydrukowane, brak jakichkolwiek nawet podróbek zabezpieczeń, na niektórych "banknotach" odwrócony rewers w stosunku do awersu i wiele innych istotnych elementów różniących wykonane przez oskarżonego fałszyfikaty od oryginalnych banknotów, wyklucza możliwość użycia ich jako autentycznych, legalnych środków</p>		

płatniczych. A przecież - jak słusznie zauważył SA w Gdańsku w wyroku z 10.07.2010r., sygn. akt II AKa 165/19 - "prawidłowa interpretacja znamion czynu zabronionego z art. 310 § 1 k.k. , a w szczególności znamienia czynności wykonawczej, polegającej na "podrobieniu" polskiego pieniądza, musi prowadzić do jedyne go możliwego wniosku, że sprawca swym zamiarem obejmuje wytworzenie rzeczywistego fałszyfikatu pieniądza, mającego stanowić jego substytut w obrocie finansowym, nie zaś jedynie rekwizyt, przeznaczony do innych wymyślonych przez sprawcę zachowań i zadań. Podrobieniem będzie wykonanie takiej imitacji, aby mogła ona uchodzić za oryginał". Zatem fałszerstwo, które nie może przynieść - jak w niniejszej sprawie - efektu w postaci wprowadzenia w obieg pieniądza, nie stanowi przestępstwa z art. 310 k.k.

Wniosek

- o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu
 - alternatywny wniosek o uchylenie sprawy i przekazanie jej do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji

zasadny
 # częściowo zasadny
 # niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

W świetle wyżej zaprezentowanej argumentacji, wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu należało uznać za zasadny.

Niezasadny był natomiast alternatywny wniosek o uchylenie sprawy i przekazanie jej do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji, bowiem Sąd Apelacyjny po uzupełnieniu materiału dowodowego miał pełne postawy do merytorycznego rozpoznania sprawy. Tym samym nie wystąpiły podstawy określone w art. 437 § 2 k.p.k., aby zaskarżony wyrok uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 17 czerwca 2020 roku, sygn. akt II AKa 130/20, 1. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił oskarżonego A. B. od popełnienia zarzuconego mu czynu</p>	

<p>z art. 310 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i kosztami postępowania za I i II instancję obciążył Skarb Państwa.</p> <p>2. na mocy art. 316 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci wytworzonych przez oskarżonego fałszyfikatów banknotów 100 zł i 200 zł, przechowywanych w depozycie Departamentu Emisyjno - Skarbcowego NBP w Warszawie.</p>	
Zwiążle o powodach zmiany	
<p>Jak wyżej w części 3 uzasadnienia niniejszego wyroku wskazano, odpowiadając na zarzuty postawione przez obrońcę oskarżonego, w świetle zgromadzonego, przeprowadzonego i prawidłowo ocenionego materiału dowodowego, oskarżony nie dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa, co skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku i uniewinnieniem oskarżonego A. B. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 310 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
punkt 1 wyroku	w związku uniewinnieniem oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd Apelacyjny kosztami postępowania za I i II instancję obciążył Skarb Państwa
punkt 3 wyroku	ponieważ oskarżony miał ustanowionego obrońcę z urzędu, zostały zasądzone od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Bielsku - Białej) na rzecz adw. M. S. koszty obrony oskarżonego z urzędu w wysokości 738 złotych, w tym 23 % podatku VAT.

7. PODPIS
SSA Wojciech Kopczyński SSA Alicja Bochenek SSA Michał Marzec

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego A. B.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej z dnia 17 października 2018 roku, sygn. akt III K 96/18		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana